

106ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών

Σχολικό Έτος
2022-2023

Οι περιπέτειες ότη μαγική χώρα

Ομαδικό παραμύθι
των μαθητών της Δ1 τάξης

Με την επιμέλεια της Γεωργίας Αγγελή,
αφηγήτριας-ραδιοφωνικής παραγωγού,
και την παιδαγωγική μέριμνα της εκπαιδευτικού
Αναστασίας Ν. Μαργέτη

Οι μικροί παραμυθάδες του Δ_1 ήταν:

Ιωάννης Ακ.

Τζάνα Αλ.

Κωνσταντίνα Γ.

ΈρνεστΓκ.

Φίλιππος Θ.

Ορέστης Κ.

Ιωάννης Κ.

Χρήστος Λ.

Τζάρντουιν Λ.

Λαντζ Μ.

Δημήτρης Μ.

Λουίζ Ντ.

Ειρήνη Π.

Χρήστος Π.

Ιωάννης Σ.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Με τους μαθητές της Δ₁ τάξης του 106^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αθηνών κατά το σχολικό έτος 2022-2023 στο πλαίσιο Εργαστηρίου Δεξιοτήτων πραγματοποιήσαμε το θέμα: «Ανθρώπινα Δικαιώματα». Σκοπός του προγράμματος ήταν οι μαθητές να γνωρίσουν ποια είναι τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα και ειδικότερα τα δικαιώματα των παιδιών. Να κατανοήσουν ότι τα δικαιώματα του καθενός ισοδυναμούν με υποχρεώσεις απέναντι στους άλλους. Επιπλέον να είναι σε θέση να συνδέουν τη διεκδίκηση δικαιωμάτων και την ανάληψη υποχρεώσεων με περιστάσεις της σύγχρονης καθημερινότητάς τους. Για τον σκοπό αυτό αξιοποιήθηκαν κείμενα και εικόνες της 13^{ης} ενότητας του σχολικού εγχειριδίου της Γλώσσας με τίτλο: «Όλοι διαφορετικοί, όλοι ίσοι», καθώς και λαϊκά παραδοσιακά παραμύθια. Θεωρήθηκε ότι μέσα από την αλληγορία των παραμυθιών προβάλλονται τα ανθρώπινα δικαιώματα ως διαχρονικές αξίες.

Η κ. Γεωργία Αγγελή, αφηγήτρια παραμυθιών - ραδιοφωνική παραγωγός, συνεργάστηκε μαζί μας **εθελοντικά** καθ' όλη τη διάρκεια του προγράμματος. Αρχικά αφηγήθηκε λαϊκά παραδοσιακά παραμύθια στους μαθητές του Δ₁ και άλλων τμημάτων του σχολείου στον χώρο της Βιβλιοθήκης, ώστε περισσότερα παιδιά να βιώσουν την εμπειρία της αφήγησης. Σε επόμενο στάδιο οι αφηγήσεις συνεχίστηκαν μόνο για τους μαθητές της Δ₁ τάξης στην αίθουσα διδασκαλίας. Σε συνεργασία με την εκπαιδευτικό της τάξης γινόταν επιλογή και αφήγηση παραμυθιών, το περιεχόμενο και τα επιμύθια των οποίων συνδέονταν με τα ανθρώπινα δικαιώματα που είχαν ήδη διδαχθεί στο αντίστοιχο κεφάλαιο της Γλώσσας. Στη συζήτηση που ακολουθούσε οι μαθητές είχαν τη δυνατότητα να αντιστοιχίσουν συγκεκριμένα παραμυθικά στοιχεία με τα δικαιώματα των παιδιών, όπως αυτά απεικονίζονται σε αφίσα της UNICEF, η οποία συμπεριλαμβάνεται στο βιβλίο της Γλώσσας (Β.Μ, Γ' τεύχος, σ. 40), καθώς και να εκφράσουν δικά τους βιώματα και απόψεις. Στο τέλος ζωγράφιζαν ό,τι τους έκανε εντύπωση από το

παραμύθι και έβαζαν τίτλο στη ζωγραφιά τους. Ύστερα παρουσίαζαν τα έργα τους ενώπιον των συμμαθητών τους και αιτιολογούσαν τις επιλογές τους.

Εκτός των άλλων, η κ. Αγγελή δώρισε σε κάθε μαθητή του τμήματος δύο λογοτεχνικά βιβλία. Με την αφορμή αυτή σχεδιάστηκαν από την εκπαιδευτικό και υλοποιήθηκαν από τους μαθητές, δράσεις φιλιαναγνωσίας κατά την περίοδο των διακοπών του Πάσχα. Οι εργασίες τους παρουσιάστηκαν στην τάξη.

Η συγγραφή του ομαδικού παραμυθιού προέκυψε ως αποκορύφωμα των δραστηριοτήτων που προηγήθηκαν. Από κουτιά με καρτέλες που έφερε η κ. Αγγελή, τα παιδιά επέλεξαν τυχαία ένα ουσιαστικό, ένα επίθετο, ένα ρήμα, καθώς και την εικόνα ενός ήρωα. Κατόπιν επιχείρησαν να τα συνδέσουν δημιουργώντας με τη φαντασία τους προτάσεις, περιόδους, ή παραγράφους. Δεδομένου ότι μερικοί μαθητές είχαν άγνωστες λέξεις, τους δόθηκε η ευκαιρία να ανατρέξουν σε λεξικά αναζητώντας τις σημασίες τους. Η κ. Αγγελή επιμελήθηκε τα γραπτά των μαθητών, ενώνοντάς τα σε ενιαίο κείμενο. Στη συνέχεια τα παιδιά εικονογράφησαν τα δικά τους παραμυθικά στιγμιότυπα και επέλεξαν με ψηφοφορία τον τίτλο του παραμυθιού.

Ευχαριστώ από καρδιάς την κ. Γεωργία Αγγελή για την εθελοντική προσφορά της στους μαθητές του σχολείου μας. Η φιλική της διάθεση, η προθυμία της αλλά, κυρίως, η ζωντάνια των παραμυθικών της αφηγήσεων, έφεραν όλους εμάς πιο κοντά στη λαϊκή μας παράδοση και συνέβαλαν καθοριστικά στην ολοκλήρωση του συγκεκριμένου εκπαιδευτικού προγράμματος. Ευχαριστίες θέλω να εκφράσω στη Διευθύντρια του σχολείου, κ. Ελένη Μαυρογονάτου, καθώς και στη σχολική επιτροπή, που ανέλαβαν τα έξοδα για τη δημιουργία εντύπου, το οποίο διανεμήθηκε στους μαθητές και κατατέθηκε στη σχολική βιβλιοθήκη. Κυρίως, όμως, ευχαριστώ τους μαθητές μου της Δ₁ τάξης για τη χαρά της δημιουργίας που μοιραστήκαμε μαζί.

Η δασκάλα της τάξης
Αναστασία Ν. Μαργέτη

Μια φορά και ένα καιρό σε μια χώρα μαγική υπήρχαν δυο δράκοι της Κίνας: ένας δράκος της φωτιάς και ένας του νερού. Κι όταν ο δράκος της φωτιάς έμπαινε σ' ένα σπίτι ή εστιατόριο, φώτιζε το δωμάτιο ή το εστιατόριο. Και ο δράκος του νερού, όταν πήγαινε κάπου που είχε νερό, το νερό πήγαινε στον δράκο του νερού. Γι' αυτό όλοι οι άνθρωποι τους φοβούνταν. Μόνο τα παιδιά δεν φοβούνται τους δράκους.

Μια μέρα οι δυο δράκοι πήγαν σ' ένα αγόρι. Το αγόρι δεν έτρεξε να φύγει μακριά όπως τα άλλα παιδιά και ο δράκος του νερού το ρώτησε: «Θέλεις να έρθεις στο σπίτι μου, που είναι πολύ βαθιά μέσα στο νερό;».

«Ναι», είπε το αγόρι.

Ο δράκος της φωτιάς το ρώτησε:

«Θέλεις να πας στο σπίτι μου που είναι πολύ μακριά σε ένα βουνό γεμάτο φωτιά;».

«Ναι, αλλά πρώτα θα πάω με τον δράκο του νερού», του απάντησε το αγοράκι.

«Όμως θα 'ρθεις και στο βουνό μαζί μου, στο ηφαίστειο», του λέει ο δράκος της φωτιάς.

«Εντάξει, μετά όμως. Ναι;».

Στην ίδια μαγική χώρα όπου συνέβαιναν γεγονότα μαγικά, αστεία ή θλιβερά, βρισκόταν ένας πρίγκηπας. Ο πρίγκηπας υποχρεώθηκε να κάτσει σ' ένα παγκάκι κι ένας περαστικός τον κοίταξε και γέλασε χαιρέκακα.

Ο Πρίγκηπας υποχρεώθηκε να κάτσει σ' ένα παγκάκι κι ένας περαστικός γέλασε χαιρέκακα.

Ιωάννης Κ.

Σ' ένα άλλο μέρος της πόλης την ίδια ώρα ο Μικρός Πρίγκηπας μαγείρευε στην κουζίνα του ωραίο φαγητό για το Πάσχα. Μετά πήγε και αγόρασε μια λαμπάδα. Έπειτα επέστρεψε στο σπίτι του και περίμενε την Ανάσταση με σβησμένα φώτα.

Σε κάποιο χωριό της μαγικής χώρας, μια νεράιδα είχε πρωτόγνωρα πεισμώνει, επειδή της είχε χαλάσει το αλεύρι και δεν μπόρεσε να ζυμώσει ψωμί. Τότε ένα άλογο πήγε στο σπίτι της και

χτύπησε το κουδούνι. Προσπάθησε να πάει στο σαλόνι αλλά το σπίτι ήταν φτιαγμένο από φωτιά, αφού ήταν της νεραίδας. Το άλογο αμέσως βγήκε από το σπίτι. Ήταν άνοιξη και όλα ήταν ανθισμένα.

Πολύ μακριά από εκεί, μια πριγκίπισσα πήγε σε μια σχολή για αγελάδες. Πέρασε εξαιρετα και από τα γέλια που έκανε υγράθηκαν τα μάτια της. Όμως μετά από λίγο της κόπηκαν τα γέλια, όταν σήκωσε τα μάτια της στον ουρανό και είδε ότι κάποιοι άνθρωποι που βρίσκονταν μέσα σ' ένα αερόστατο, πυροβολούσαν έναν φοβερό στόχο: έναν τεράστιο αετό.

Στην πρωτεύουσα της μαγικής χώρας, ο καλός Τιραμόλα καθόταν σε μια πολυθρόνα. Όταν πήγε να σηκωθεί, πληγώθηκε από ένα καρφί. Η γυναίκα του έτρεξε κοντά του και του είπε τρυφερά: «Είσαι καλά άντρα μου;».

Πονούσε ο καημένος ο Τιραμόλα και βγήκε μια βόλτα. Εκεί που περπατούσε, τι βλέπει; Ένα κοάλα να μπαίνει σ' ένα κατάστημα με φωτιστικά για να ψωνίσει. Μπαίνοντας έσπασε την πόρτα κατά λάθος. Καθώς πήγαινε μέχρι το γραφείο του καταστηματάρχη έσπασε και αυτό. Τότε όλος ο τόπος γέμισε μελάνι. Ο άνθρωπος έβαλε τις φωνές: «Ε! Γιατί χάλασες το κατάστημά μου;».

Το κοάλα έφυγε τρέχοντας. Φυσικά ο Τιραμόλα γέλασε με την καρδιά του και ξέχασε τον πόνο του.

Σε έναν άλλο δρόμο της πόλης, ο Donald Duck έριξε πάνω του μια μαγική ζακέτα και αναρωτήθηκε αν όλα αυτά που έβλεπε γύρω του ήταν αληθινά ή όχι.

Καθώς περπατούσε, ένας εγκληματίας έπιασε τον Donald και του έδωσε ένα γράμμα το οποίο έλεγε πως η αγαπημένη του Daisy είχε πεθάνει. Ο Donald άρχισε να κλαίει τόσο πολύ, ώστε κατέληξε να μιλάει τραυλά από τα αναφιλητά. Μετά από ώρα ο εγκληματίας τον φίμωσε για να μην τον ακούει, τράβηξε τη μάσκα που φορούσε και αποκάλυψε πως ήταν τελικά η Daisy! Γέλασαν πολύ και οι δύο. Η Daisy, για να τον κάνει να γελάσει ακόμα πιο πολύ, του είπε για το πάθημα της Κλάραμπελ.

Μια νύχτα που η Κλάραμπελ κοιμόταν, έβλεπε στο όνειρό της ότι μύριζε ένα λουλούδι. Ξύπνησε απότομα και πετάχτηκε από το κρεβάτι της. Τότε είδε πως βρισκόταν σε μια μεγάλη γέφυρα μέσα στο δάσος. Επειδή ήταν φοβητσιάρα, ούρλιαξε. Φοβόταν πολύ! Ξαφνικά ακούστηκε ένα «μπουμ» και γύρισε πίσω στο κρεβάτι της.

Ενώ γελούσαν ο Donald και η Daisy, συνάντησαν τον Σεραφίνο. Εκείνος τους είπε πως είχε πάει σ' ένα νησί που το χαρακτήρισε μέτριο, δεν του άρεσε και πολύ. Τον συμβούλεψαν την άλλη φορά να διαλέξει πιο προσεκτικά τον προορισμό του ταξιδιού του.

Εγώ όμως έχω άλλη στενοχώρια. Όταν είχα πάει στη μαγική χώρα, συνάντησα τους επτά νάνους. Τους βάπτισα με άλλα ονόματα και έφυγα. Μετά από δυο χρόνια που πήγα να τους ξαναδώ, τους βρήκα όλους σκοτωμένους.

Από τη λύπη μου έριξα κατά λάθος ασημόσκονη στα μαλλιά μου, που μετά δεν έφευγε με τίποτα! Για να ξεχαστώ, άρχισα να διαβάζω κάθε μέρα από ένα διαφορετικό παραμύθι. Γιατί τελικά, δεν έχουν όλα τα παραμύθια καλό τέλος. Έτσι είναι!

